

# ພຣະທຳດານິເອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບສາມ

ຄວາມໝາຍເຊີງວິນຍານຂອງອານາຈັກຝ່າຍເໜືອແລະຝ່າຍໃຕ້:  
ການເດີນທາງຜ່ານພຣະວິຫານໃນພຣະຄຳພີແລະທຳມະຊາດຂອງມະນຸດ

Jeff Pippenger  
2024-03-23

ອານາຈັກຝ່າຍເໜືອເປັນຕົວແທນຂອງທຳມະຊາດຊັ້ນຕ່ຳໃນພຣະວິຫານແຫ່ງມະນຸດຊາດ, ມັນເປັນຕົວແທນຂອງຮ່າງກາຍໃນພຣະວິຫານແຫ່ງຄຣິດຈັກ, ມັນເປັນຕົວແທນຂອງເນື້ອໜັງມະນຸດໃນພຣະວິຫານແຫ່ງພຣະຄຣິດ. ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງກ່າວສ້າງພຣະວິຫານທຸກແຫ່ງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງວາງຮາກຖານທຸກຢ່າງ, ແລະຫຼັກກອນທຳອິດໃນພຣະວິຫານ Millerite ຄືຄຳສອນເລື່ອງ "ເຈດີເທືອ," ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໄມ້ສອງອັນຂອງ Ezekiel. ໃນການກະບົດປີ 1863, Adventism ຝ່າຍ Laodicea ໄດ້ປະຕິເສດ "ຫົນມຸມ" ແຫ່ງການພະຍາກອນຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງເຫດການນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນເຊັ່ນກັນໃນການກ່າວສ້າງພຣະວິຫານຝ່າຍໂລກ. ຫຼັກທຶກຖືກປະຕິເສດນັ້ນຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ຖືກເລືອກໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງການຕັ້ງພຣະວິຫານ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນໄດ້ເປັນຫົນສະດຸດຕະຫຼອດໄລຍະເວລາແຫ່ງການກ່າວສ້າງທັງໝົດ. ແຕ່ພຣະວາຈາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ຫຼັກສະດຸດທຶກຖືກປະຕິເສດນັ້ນ ໃນທຸລີສຸດຈະກາຍເປັນຫົວມຸມ.

ໄມ້ເທົ້າແຫ່ງ "ເຈດີເທືອ," ດັ່ງທຶກແທນໂດຍອານາຈັກພາກໃຕ້, ເປັນ "ຫົວ," ໃນຄວາມສຳພັນກັບອານາຈັກພາກເໜືອ. ມັນເປັນ "ຫົວ," ເພາະວ່າໃນອານາຈັກພາກໃຕ້ນັ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກທຶກຈະຊົງລະບຸນະຄອນເຢຣຸຊາເລັມເປັນນະຄອນຂອງພຣະອົງ, ບ່ອນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງວາງສະຖານບໍລິສຸດ ແລະ ພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄວ້. ຈົນກວ່າໄມ້ເທົ້າທັງສອງຈະຖືກເຊື່ອມເຂົ້າກັນ ຕັ້ງແຕ່ປີ 1798 ຈົນເຖິງ 1844, "ຫົວ" ໄດ້ເປັນອານາຈັກພາກໃຕ້ທີ່ຕົກກວ່າ. ເມື່ອໂຢຮັນ, ໃນປີ 1844, ໄດ້ຖືກບອກໃຫ້ປະຖົມອານາຈັກພາກເໜືອ, ເພາະວ່າມັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ອານາຈັກພາກໃຕ້ຈຶ່ງຖືກປະໃຫ້ເປັນທຸກໝາຍທີ່ຍິນຍູ້ພຽງລຳພັງໃນຖານະປະເທດດຽວ, ຫຼື ຢ່າງນ້ອຍນັ້ນກໍແມ່ນແຜນການ. ແຜນການນັ້ນໄດ້ຖືກຂັດຂວາງໂດຍການກະບົດໃນປີ 1863, ແລະ "ການກະບົດທຶກເດດ" ຄືທຳອິດຂອງອິສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ພຣະອົງໄດ້ນຳຄຣິສຕະຈັກ Laodicean ຂອງພຣະອົງກັບໄປສູ່ປີ 1863, ກັບໄປສູ່ປີ 1888, ກັບໄປສູ່ປີ 1919, ແລະກັບໄປສູ່ປີ 1957 ເຖິງ "ການກະບົດທີສອງທີ່ Kadesh". ແຕ່ໃນການກະບົດນັ້ນ ຄຳສັນຍາເລື່ອງຫຼັກທຶກປະຕິເສດຈະກາຍເປັນຫົວມຸມ ບັດນີ້ກໍລັງຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ. ມັນຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໃນບັນດາຜູ້ທີ່ຖືກແທນຄຳເປັນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີພັນ, ໃນຜູ້ຊົງພຣະຄຣິດຊົງບັນລຸການປະສົມປະສານລະຫວ່າງພຣະພາບ ແລະມະນຸດພາບໄວ້ຕະຫຼອດໄປ.

ໂປໂລໄດ້ລະບຸທຳມະຊາດອັນຕ່ຳວ່າເປັນເນື້ອໜັງ, ແລະທຳມະຊາດອັນສູງວ່າເປັນຈິດໃຈ. ທ່ານໄດ້ລະບຸຮ່າງກາຍ (ທຳມະຊາດອັນຕ່ຳ) ວ່າເປັນຄວາມຕາຍ.

ເພາະພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະບັນຍັດນັ້ນເປັນຝ່າຍວິນຍານ; ແຕ່ຂ້ານ້ອຍເປັນຝ່າຍເນື້ອໜັງ, ຖືກຂາຍໄວ້ໃຫ້ອຳນາດຂອງບາບ. ເພາະສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍກະທຳຢູ່ນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຂົ້າໃຈ: ເພາະສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍບາຖະໜາຈະເຮັດ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຮັດ; ແຕ່ສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍກຽດຊົງ ນັ້ນແຫຼະຂ້ານ້ອຍເຮັດ. ຖ້າເຊັ່ນນັ້ນ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍເຮັດສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ບາຖະໜາຈະເຮັດ

ຂ້ານ້ອຍກໍຍອມຮັບກັບພຣະບັນຍັດວ່າພຣະບັນຍັດນັ້ນດີ. ບັດນີ້  
ຜູ້ທີ່ເຮັດການນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນຂ້ານ້ອຍອີກຕື່ມ ແຕ່ແມ່ນບາບທຳອາໄສຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍ. ເພາະຂ້ານ້ອຍຮູ້ວ່າ  
ໃນຂ້ານ້ອຍ (ຄືໃນເນື້ອໜັງຂອງຂ້ານ້ອຍ) ບໍ່ມີສິ່ງດີອັນໃດອາໄສຢູ່ເລີຍ:  
ເພາະຄວາມບາດຖະໜາທີ່ຈະເຮັດນັ້ນມີຢູ່ກັບຂ້ານ້ອຍ; ແຕ່ວິທີການກະທຳສິ່ງທີ່ດີນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຫາບໍ່ພົບ.  
ເພາະສິ່ງດີທີ່ຂ້ານ້ອຍບາດຖະໜາຈະເຮັດ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຮັດ; ແຕ່ຄວາມຊົ່ວທີ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ບາດຖະໜາຈະເຮັດ  
ນັ້ນແຕ່ຂ້ານ້ອຍເຮັດ. ບັດນີ້ ຖ້າຂ້ານ້ອຍເຮັດສິ່ງທີ່ຂ້ານ້ອຍບໍ່ບາດຖະໜາຈະເຮັດ  
ຜູ້ທີ່ເຮັດການນັ້ນກໍບໍ່ແມ່ນຂ້ານ້ອຍອີກຕື່ມ ແຕ່ແມ່ນບາບທຳອາໄສຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ  
ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງພົບກົດອັນໜຶ່ງວ່າ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍບາດຖະໜາຈະເຮັດດີ ຄວາມຊົ່ວກໍຢູ່ໃກ້ຂ້ານ້ອຍ.  
ເພາະຕາມມະນຸດພາຍໃນ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ຕື່ມີໃນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ:  
ແຕ່ຂ້ານ້ອຍເຫັນກົດອີກອັນໜຶ່ງຢູ່ໃນອະໄວຍະວະຂອງຂ້ານ້ອຍ  
ກ່າວວ່າຮັບຕໍ່ກັນກັບກົດແຫ່ງຈິດໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະນຳຂ້ານ້ອຍໄປເປັນຊະເລີຍຂອງກົດແຫ່ງບາບ  
ຊົ່ວຢູ່ໃນອະໄວຍະວະຂອງຂ້ານ້ອຍ. ໂອ ຂ້ານ້ອຍຜູ້ນຳສົມເພດເດດນາ!  
ໃຜຈະຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກຮ່າງກາຍແຫ່ງຄວາມຕາຍນີ້? ໂຣມ 7:14–24.

ໂປໂລຮູ້ວ່າ ໃນ “ເນື້ອໜັງ” ຂອງທ່ານ ບໍ່ມີ “ສິ່ງດີອັນໃດ” ອາໄສຢູ່ ແນວໃນນັ້ນຕ່າງໆ ທັງທີ່ສືບທອດມາ  
ແລະທີ່ໄດ້ຖືກປູກຝັງຂຶ້ນ ທີ່ມີຢູ່ໃນເນື້ອໜັງຂອງທ່ານ (ຮ່າງກາຍຂອງທ່ານ)  
ລ້ວນແຕ່ທຳການເພື່ອນຳພາທ່ານໄປສູ່ຄວາມບາບ. ແນວໃນນັ້ນເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງກົດແຫ່ງຄວາມບາບ,  
ແຕ່ໂປໂລບາດຖະໜາທີ່ຈະຮັກສາກົດຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນກົດແຫ່ງຄວາມບາບ. ກົດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ  
ໂປໂລໄດ້ລະບຸວ່າເປັນ “ກົດແຫ່ງຈິດໃຈ” ຂອງທ່ານ (ທຳມະຊາດອັນສູງສົ່ງຂອງທ່ານ). ສຽງຮ້ອງຂອງທ່ານຄື  
“ຜູ້ໃດຈະຊ່ວຍປົດປ່ອຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກຮ່າງກາຍແຫ່ງຄວາມຕາຍນີ້?” ແນ່ນອນ ໂປໂລຮູ້ວ່າ  
ຄວາມເປັນພຣະເຈົ້ານັ້ນແຕ່ຈະນຳການປົດປ່ອຍມາໃຫ້, ແຕ່ທ່ານກໍຮູ້ຊັ້ນກັນວ່າ  
ພາລະກົດແຫ່ງການປົດປ່ອຍນັ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງມີການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທ່ານ.

ດັ່ງນັ້ນ, ທ່ານທັງຫຼາຍຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ດັ່ງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຊື່ອຢູ່ສະເໝີມາ,  
ບໍ່ແມ່ນແຕ່ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ຕາໜ້າເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ບັດນີ້ຍັງຫຼາຍຂຶ້ນໃນເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຢູ່  
ຈົ່ງດຳເນີນໃຫ້ຄວາມພົ້ນຂອງພວກທ່ານສຳເລັດດ້ວຍຄວາມຢຳເຫງແລະຕົວສົນ.  
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້ານັ້ນແຕ່ຈະຊົງກະທຳການຢູ່ໃນພວກທ່ານ ທັງໃຫ້ເກີດຄວາມບາດຖະໜາ  
ແລະໃຫ້ກະທຳຕາມພຣະຄວາມພໍພຣະໄທອັນດີຂອງພຣະອົງ. ຟິລິບປອຍ 2:12, 13.

ການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຈາກຮ່າງກາຍແຫ່ງຄວາມຕາຍນັ້ນ ໄດ້ສຳເລັດລົງໂດຍລົດອຳນາດແຫ່ງພຣະເຈົ້າ  
ຊົ່ງໄດ້ເຊື່ອມປະສານກັບກຳລັງຂອງມະນຸດ, ແລະນັ້ນຄືຕົວຢ່າງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປະທານແກ່ມະນຸດທັງຫຼາຍ.  
ແມ່ນແຕ່ເມື່ອກົດຂອງຄວາມບາບກຳລັງທຳການຢ່າງແຂງຂັນຢູ່ໃນທຳມະຊາດຊັ້ນຕ່ຳຂອງຮ່າງກາຍ,  
ພຣະເຢຊູກໍຍັງຮັກສາທຳມະຊາດຊັ້ນຕ່ຳຂອງພຣະອົງໃຫ້ຢູ່ໃນການຍອມຈຳນົນຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ  
ໂດຍການຍອມມອບນຳໃຈຂອງພຣະອົງແກ່ນຳໃຈຂອງພຣະບໍດີ. ໂປໂລກໍສາມາດພົບການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນໄດ້  
ຖ້າຫາກລາວຍອມມອບນຳໃຈຂອງຕົນແກ່ນຳໃຈຂອງພຣະພາວະອັນສູງສົ່ງ. ໃນການກະທຳດັ່ງນັ້ນ,  
ລາວກໍກຳລັງດຳເນີນໃຫ້ຄວາມພົ້ນຂອງຕົນສຳເລັດໄປ, ແລະນີ້ແຕ່ແມ່ນຄວາມໝາຍຂອງຊື່ເຕີ້ White  
ເມື່ອນາງເວົ້າເຖິງວຽກງານແຫ່ງການກຳຈັດຄວາມບາບອອກຈາກຊີວິດຂອງພວກເຮົາ.

“ທຸກດ້ວງວົນຍານທີ່ປະຕິເສດຈະມອບຕົນເອງໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ ກໍຢູ່ໃຕ້ການຄອບງຳຂອງອຳນາດອັນ.  
ລາວບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງຕົນເອງ. ລາວອາດເວົ້າເຖິງເສລີພາບ, ແຕ່ລາວຢູ່ໃນຄວາມເປັນທາດອັນຕ່ຳຕ້ອຍທີ່ສຸດ.  
ລາວບໍ່ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຫັນຄວາມງາມຂອງຄວາມຈິງ,  
ເພາະຈິດໃຈຂອງລາວຢູ່ໃຕ້ການຄອບງຳຂອງຊາຕານ.  
ໃນຂະນະທີ່ລາວຫຼອກຕົນເອງວ່າກຳລັງຕິດຕາມຄຳຊີ້ແຫ່ງການພິຈາລະນາຂອງຕົນ,  
ລາວກໍເຊື່ອຢູ່ຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງເຈົ້າຊາຍແຫ່ງຄວາມມືດ.  
ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອຫັກໂສ້ແຫ່ງການເປັນທາດຂອງບາບອອກຈາກດ້ວງວົນຍານ. ‘ດັ່ງນັ້ນ

ຖ້າພຣະບຸດຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານທັງຫຼາຍເປັນໄທ ທ່ານກໍຈະເປັນໄທແທ້.  
'ດ້ວຍວ່າກົດແຫ່ງພຣະວິນຍານແຫ່ງຊີວິດໃນພຣະຄຣິດເຢຊູ' ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາ  
'ພົ້ນຈາກກົດແຫ່ງບາບແລະຄວາມຕາຍ.' Romans 8:2."

"ໃນພະລະກົດແຫ່ງການໄຖ່ບໍ່ມີການບັງຄັບ. ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ກຳລັງຈາກພາຍນອກໃດໆ.  
ພາຍໃຕ້ອິດທິພົນແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ  
ມະນຸດຖືກປະໄວໃຫ້ມີເສລີທິຈະເລີນກວ່າຕົນຈະຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ.  
ໃນການບຽນແປງທິກິດຂຶ້ນເມື່ອຈົດວິນຍານຍອມຈຳນົນແດ່ພຣະຄຣິດ  
ນັ້ນມີຄວາມໝາຍສູງສຸດແຫ່ງເສລີພາບ.  
ການຂັບໄລ່ຄວາມບາບອອກໄປເປັນການກະທຳຂອງຈົດວິນຍານເອງ. ແທ້ຈິງແລ້ວ  
ພວກເຮົາບໍ່ມີອຳນາດທຶຈະປົດປ່ອຍຕົນເອງໃຫ້ພົ້ນຈາກການຄວບຄຸມຂອງຊາຕານ;  
ແຕ່ເມື່ອພວກເຮົາບາຖະໜາຈະຖືກປົດປ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມບາບ,  
ແລະໃນຄວາມຂັດສົນຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຂອງພວກເຮົາ ຮ້ອງທຸນຂໍພະລັງອຳນາດທີ່ຍື່ນອອກເໜືອ  
ແລະສູງກວ່າຕົນເອງ  
ພະລັງແຫ່ງຈົດວິນຍານກໍຈະໄດ້ຮັບການຊຸມຊົນດ້ວຍພະລັງງານອັນຊົງພະເດດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,  
ແລະພະລັງເຫຼົ່ານັ້ນກໍເຊື່ອຟັງຄຳບັນຊາຂອງນຳໃຈ ໃນການປະຕິບັດຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ."

"ເຖືອນໂຂດງວດທີ່ເສລີພາບຂອງມະນຸດຈະເປັນໄປໄດ້ ຄືການເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັບພຣະຄຣິດ.  
'ຄວາມຈິງຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານເປັນໄທ;' ແລະພຣະຄຣິດຄືຄວາມຈິງ.  
ຄວາມບາບຈະມີໄຊໄດ້ກັບແຕ່ໂດຍການເຮັດໃຫ້ຈົດໃຈອ່ອນແຮງລົງ ແລະທຳລາຍເສລີພາບຂອງຈົດວິນຍານ.  
ການຢູ່ໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືການພົ້ນຝູກບັງຄັບຕົນເອງ—ສູ່ສະຫງ່າລາສີ  
ແລະສັກສີອັນແທ້ຈິງຂອງມະນຸດ. ພຣະບັນຍັດອັນຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ພວກເຮົາຖືກນຳໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ນັ້ນ  
ແມ່ນ 'ພຣະບັນຍັດແຫ່ງເສລີພາບ.' ຢາໂກໂບ 2:12." The Desire of Ages, 466.

ໂບໄລໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, "ໂອ ຂ້ານ້ອຍຜູ້ນຳອະນາດໃຈ! ຜູ້ໃດຈະຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກາຍແຫ່ງຄວາມຕາຍນີ້?"  
ຊົດເຕີ້ໄວທ' ໄດ້ກ່າວວ່າ "ເມື່ອພວກເຮົາບາຖະໜາຈະໄດ້ຮັບອິດສະລະຈາກບາບ, ແລະໃນຄວາມຂັດສົນອັນໃຫຍ່ຫຼວງ  
ຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮ້ອງຂໍຫາລົດອຳນາດອັນຍື່ນອອກເໜືອແລະສູງກວ່າຕົວພວກເຮົາເອງ,  
ພະລັງອຳນາດແຫ່ງຈົດວິນຍານກໍຖືກຊຸມຊົນໃຫ້ເຕັມດ້ວຍພະລັງອັນມາຈາກພຣະເຈົ້າຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ,  
ແລະພວກມັນກໍນອບນອມຕາມຄຳຊົມເຊີຍຂອງເຈດຈຳນົງ ໃນການກະທຳໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດ." ໃນ  
ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະສົມປະສານຄວາມເປັນມະນຸດຂອງພວກເຮົາກັບພຣະທຳມະຊາດອັນເປັນພຣະຂອງພຣະ  
ຄຣິດ, ໂດຍການໃຊ້ເຈດຈຳນົງຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາກໍບັນລຸ "ການກະທຳ" ແຫ່ງການຂັບໄລ່ບາບອອກຈາກ  
"ຈົດວິນຍານ" ຂອງຕົນເອງ.

ແຕ່ສິ່ງທີ່ເຮົາ "ຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈ ຄືພະລັງອັນແທ້ຈິງຂອງເຈດຈຳນົງ." ເຈດຈຳນົງນັ້ນແມ່ນ  
"ອຳນາດທີ່ປົກຄອງຢູ່ໃນທຳມະຊາດຂອງມະນຸດ, ເປັນອຳນາດແຫ່ງການຕັດສິນໃຈ ຫຼືການເລືອກ.  
ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຂຶ້ນຢູ່ກັບການກະທຳອັນຖືກຕ້ອງຂອງເຈດຈຳນົງ.  
ພະເຈົ້າໄດ້ປະທານອຳນາດແຫ່ງການເລືອກໃຫ້ແກ່ມະນຸດ; ອຳນາດນັ້ນເປັນຂອງເຂົາເພື່ອໃຊ້.  
ທ່ານບໍ່ສາມາດບຽນແປງໃຈຂອງທ່ານໄດ້,  
ທ່ານບໍ່ສາມາດດ້ວຍຕົນເອງຖອາຍຄວາມຮັກໃນໃຈນັ້ນແດ່ພຣະເຈົ້າໄດ້;  
ແຕ່ທ່ານສາມາດເລືອກທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ. ທ່ານສາມາດມອບເຈດຈຳນົງຂອງທ່ານແກ່ພຣະອົງ;  
ແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງກະທຳການຢູ່ໃນທ່ານ ໃຫ້ທ່ານບາຖະໜາ ແລະ  
ກະທຳຕາມຄວາມພໍພຣະໃຫຍ່ອັນດີຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ  
ທຳມະຊາດທັງໝົດຂອງທ່ານຈະຖືກນຳມາຢູ່ໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະຄຣິດ;  
ຄວາມຮັກຄວາມໃຄ້ຂອງທ່ານຈະມຸ່ງໄປຫາພຣະອົງ, ຄວາມຄຶດຂອງທ່ານຈະກົມກຽວກັບພຣະອົງ."

ໂປໂລຮູ້ຈັກຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້, ແລະທ່ານຮູ້ວ່າທ່ານມະຊາດຜ່າຍຕ່າງຂອງຕົນຈຳເປັນຕ້ອງຖືກຄວບຄຸມໄວ້ໃນການປົກຄອງຂອງທ່ານມະຊາດຜ່າຍສູງຂອງຕົນ, ໂດຍການນຳໃຊ້ຈຸດຈຳນົງຂອງຕົນ. ນີ້ແມ່ນເຫດຜົນທີ່ໂປໂລຕາຍທຸກວັນ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຍິນຍັນໂດຍຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີຂອງພວກທ່ານ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີໃນພຣະຄຣິດເຢຊູອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຕາຍທຸກວັນ. 1 ໂກຣິນໂທ 15:31.

ໂປໂລຮູ້ວ່າ ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງຕອກກາງແຂນທ່ານມະຊາດອັນຕ່ຳຂອງຕົນທຸກໆ ວັນ ໂດຍການໃຊ້ຈຸດຈຳນົງຂອງຕົນເພື່ອຄວບຄຸມທ່ານມະຊາດອັນຕ່ຳນັ້ນໃຫ້ຢູ່ໃນການຍອມຈຳນົນ. ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງຕອກເນື້ອໜັງຂອງຕົນໄວ້ທີ່ກາງແຂນ.

ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນຂອງພຣະຄຣິດ ກໍໄດ້ຕັ້ງເນື້ອໜັງໄວ້ທີ່ກາງແຂນ ພ້ອມທັງຕັນຫາ ແລະ ຄວາມປາຖະໜາທັງຫຼາຍ. ຄາລາຕາຍ 5:24.

ໂປໂລຮູ້ວ່າເນື້ອໜັງທີ່ເປັນບາບຂອງຕົນຈະດຳລົງຢູ່ໃນມະນຸດຊາດຈົນເຖິງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ, ເມື່ອບັນດາຜູ້ສັດຊື້, ໃນພົບຕາດຽວ, ຈະໄດ້ຮັບກາຍໃໝ່ອັນຊົງສະຫງ່າລາສີ. ດັວຍເຫດນີ້ 1798 ຈຶ່ງຊີ້ບອກຮາກຖານຂອງສີ່ປັດທະນາພຣະວິຫານຂອງພວກມົນເລໂຮທໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ເພາະພຣະຄຣິດ, ໃນຖານະຮາກຖານດຽວ, ຄຶ້ງແກ້ວທີ່ຖືກປະທານຕັ້ງແຕ່ການວາງຮາກຖານ. ອານາຈັກຜ່າຍເໜືອແມ່ນຮ່າງກາຍ, ຊຶ່ງໂດຍຜ່ານຄວາມບາບໄດ້ຍຶດອຳນາດເໜືອມະນຸດຊາດ, ແລະຍົກຕົນເອງຂຶ້ນເປັນອານາຈັກຜ່າຍເໜືອປອມ. ໃນປີ 1844 ໂຢຮັນໄດ້ຮັບຄຳບອກໃຫ້ "ປະຖົມໄວ້ຂ້າງນອກ" ເດີນຊົນນອກ, ຊຶ່ງໃນພາສາກຣີໝາຍເຖິງການປະຕິເສດທ່ານມະຊາດຊົນຕ່ຳ, ທີ່ໄດ້ຍຶດອຳນາດເໜືອທ່ານມະຊາດຊົນສູງ ບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກວາງພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄວ້, ແລະໃນປີ 1798 ເນື້ອໜັງ (ທ່ານມະຊາດຊົນຕ່ຳ) ພ້ອມດ້ວຍ "ຄວາມເສຍຫາ ແລະ ຕັນຫາ" ຈະຕ້ອງຖືກຄົງໄວ້ທີ່ກາງແຂນ.

ໃນພົນຖານແລ້ວ, ເນື້ອໜັງຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ຕາຍໃນການຖືກຕອກໄມ້ກາງແຂນ, ເພາະພຣະອົງຖືກຕັດຂາດອອກຈາກບັນດາຜູ້ມີຊີວິດ. ແລ້ວອານາຈັກຜ່າຍໃຕ້ຈະຕ້ອງເປັນຊາດດຽວ, ມີກະສັດອົງດຽວ, ຢູ່ໃນພັນທະສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະເປັນຊາດທີ່ມີສະຖານະມັດສະການຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນທ່ານກາງພວກເຮົາ. ບັນທັດເທິງບັນທັດ, "ເຈດໂວລາ," ບັນທັດແມ່ນ "ຫົວມຸມເອກ," ເພາະວ່ານັບແຕ່ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ພຣະເຈົ້າກຳລັງຍົກກອງທັບຜ່າຍເໜືອຂອງພຣະອົງຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍານ. ກອງທັບນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນຊາດດຽວ, ແລະຊາດນັ້ນຈະສະທ້ອນພຣະສະຫງ່າລັກຂອງພຣະອົງແຕ່ຜູ້ດຽວ, ແລະມັນກໍ່ເຮັດເຊັ່ນນັ້ນໃນເວລາດຽວກັນພໍດີກັບທີ່ຊາດການກຳລັງຍົກ "ເຂົາ" ຂອງມັນຂຶ້ນ ຊຶ່ງເປັນຮູບຂອງສັດຮ້າຍ. ໃນເອເຊກຽນ ບົດທີ 37 ຂ່າວສານເລື່ອງລົມທັງສີ່ ໄດ້ພັດລົມແຫ່ງຜົນປາຍລະດູຈຶ່ງເທິງຜູ້ທີ່ຈາກນັ້ນລຸກຂຶ້ນຍິນເປັນກອງທັບນັ້ນ. ຂ່າວສານເລື່ອງລົມທັງສີ່ ແມ່ນຂ່າວສານຂອງແກແຫ່ງອັນທີ່ຈັດ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ຄວາມລຶກລັບຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດ.

ວຽກງານຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງການປະທັບຕາໄດ້ລົ້ມຕົ້ນໃນວັນທີ 7 ຕຸລາ 2023. ເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີ່ພັນໄດ້ສຳເລັດລົງໃນລະຫວ່າງການເປົ່າແກຄົງທີ່ຈັດ, ແລະ ແກນນີ້ໄດ້ເປົ່າດັ່ງຂັ້ນສາມຄັ້ງໃນລະຫວ່າງຂະບວນການປະທັບຕາ. ມັນເປັນເຄື່ອງໝາຍສະເໜີເຖິງການໂຈມຕີຂອງອິສລາມຕໍ່ແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ. "ແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ" ຜ່າຍວົນຍານໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ໄດ້ຖືກໂຈມຕີໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ແລະ ແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດແບບໂບຮານຕາມຕົວອັກສອນໄດ້ຖືກໂຈມຕີໃນວັນທີ 7 ຕຸລາ 2023, ຊຶ່ງເປັນບົດຮຽນກັນນັ້ນເອງທີ່ພະຍານສອງຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກຂ້າກັບມີຊີວິດຄືນມາ. ການໂຈມຕີຄັ້ງທີສາມຈະເກີດຂຶ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນບໍ່ລຳນັ້ນໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

ນັບແຕ່ວັນທີ 7 ຕຸລາ 2023, ເຂົາກະທົງພັກລັບລັກັນ ແລະ  
ເຂົາກະທົງໂປຣແຕກຕະຫຼາດທິດທາງຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນ  
ກຳລັງບັນລຸການປ່ຽນຜ່ານຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງພວກມັນ ໄປສູ່ເຂົາກະທົງທີ່ຈະເວົ້າດັງມັງກອນ ຫຼືດັງລູກແກະ,  
ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້າ. ການສຳແດງອອກສອງປະການຂອງຄູ່ປະລະປັກພາຍໃນ ແລະ  
ພາຍນອກ ໃນການຂັດແຍ່ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່  
ທຶກຖືກດຳເນີນໃຫ້ບາກົດອອກໃນລະຫວ່າງເຫດການປົດທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດໂລກ,  
ລ້ວນແຕ່ຕັ້ງຢູ່ໃນປະຫວັດສາດທຶກຖືກແທນໄວ້ໂດຍຂໍ້ທັສສິບໃນດ້ານຕົວບົດທັສສິບເອັດ.  
ການພັດທະນາຂັ້ນສຸດທ້າຍສອງປະການຂອງສອງເຂົາກະທົງນັ້ນ ສຳເລັດລົງໃນລະຫວ່າງການເປົ່າແກຄັງທິດຈັດ.  
ແກຄັງທິດຈັດແມ່ນແກແຫ່ງວິບັດອັນທັສາມໃນບັນດາແກແຫ່ງວິບັດສາມຄັງ.

ວິບັດທັງສາມນັ້ນ ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການນຳຄຳພະຍາກອນໄປປະຍຸກໃຊ້ສາມຊັ້ນ, ແລະໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ  
ມັນໄດ້ເປັນພະຍານອັນໜັກແໜ້ນແກ່ໝູດໝາຍວັນທີ 7 ຕຸລາ 2023. ໃນທັງວິບັດທຳອິດ ແລະ ວິບັດທີສອງ  
ການສົງຄາມຂອງອົດສະລາມໄດ້ຖືກດຳເນີນຕໍ່ຕ້ານກອງທັບຂອງໂຣມ, ຊຶ່ງໃນວັນສຸດທ້າຍນັ້ນຄື  
ສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ມີພະຍານຍືນຍັນໂດຍການພິຈາລະນາສະຫະພາບໂຊວຽດ  
ອັນເກີດຂຶ້ນຈາກພັນທະມິດລັບລະຫວ່າງປະລະປັກ (Pope John Paul II) ແລະ ຜູ້ພະຍາກອນເທັດ (Ronald  
Reagan) ໃນປີ 1989.

ໃນວິບັດຄັງທຳອິດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນພຣະນິມົດ ບົດທີ 9 ນັ້ນ ມີຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາຫ້າເດືອນ  
ຊຶ່ງເທົ່າກັບໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີ. ໃນວິບັດຄັງທີສອງ ມີຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບເອັດປີ ແລະ  
ສິບຫ້າວັນ. ຄຳພະຍາກອນເລື່ອງເວລາທັງສອງນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານໂຣມທີ່ອີສະລາມໄດ້ນຳມາໃນຊ່ວຍ  
ປະຫວັດສາດສອງຕອນ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງວິບັດຄັງທຳອິດ ແລະ ຄັງທີສອງ.  
ຄຳພະຍາກອນທັງສອງນັ້ນມີຜົນລັບສອງປະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງສົງຄາມ.  
ໃນໄລຍະໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີທຳອິດ ອີສະລາມຈະຕ້ອງ "ເຮັດຮ້າຍ" ໂຣມ, ແລະ  
ໃນຄຳພະຍາກອນສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບເອັດປີ ແລະ ສິບຫ້າວັນນັ້ນ ອີສະລາມຈະຕ້ອງ "ຂ້າ" ໂຣມ.  
ຄຳພະຍາກອນທັງສອງນີ້ມີຄວາມເຊື່ອມຕໍ່ກັນໂດຍກົງ.  
ການສຶບສູດຂອງໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີທີ່ອີສະລາມຈະຕ້ອງເຮັດຮ້າຍໂຣມ  
ໄດ້ຊີ້ບອກຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບເອັດປີ ແລະ ສິບຫ້າວັນ ທີ່ອີສະລາມຈະຕ້ອງຂ້າໂຣມ. ວິບັດຄັງທຳອິດ  
ແລະ ຄັງທີສອງ ຖືກແບ່ງແຍກອອກຈາກກັນໂດຍການສຶບສູດຂອງໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີ ແລະ  
ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງສາມຮ້ອຍເກົ້າສິບເອັດປີ ແລະ ສິບຫ້າວັນ.

ສະຫະລັດອາເມຣິກາຢຸດເຊົາທີ່ຈະເປັນອານາຈັກທິກິດໃນຄຳພະຍາກອນພຣະຄຳພີ  
ໃນເວລາໃກ້ຈະມາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະໃນເວລານັ້ນເອງ ມັນຈຶ່ງຖືກ "ຂ້າ" ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ.  
ຊົ່ວໂມງແຫ່ງ "ແຜ່ນດິນໃຫຍ່ໃຫຍ່" ໃນພຣະນິມົດ ບົດທີສິບເອັດ ແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້,  
ແລະເມື່ອຊົ່ວໂມງນັ້ນມາເຖິງ, ສຽງແກຄັງທິດຈັດຂອງອົດສະລາມກໍ່ມາເຖິງດ້ວຍເຊັ່ນກັນ.  
ມັນມາເພື່ອໝາຍເຖິງຈຸດຈົບ, ຫຼືຄວາມຕາຍຂອງອານາຈັກທິກິດ, ຊຶ່ງແມ່ນກອງທັບຂອງໂຣມໃນວັນສຸດທ້າຍ.  
ຄວາມຕາຍນັ້ນໄດ້ຖືກນຳໜ້າໂດຍເວລາໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີທີ່ອີດສະລາມໄດ້ທຳຮ້າຍກອງທັບຂອງໂຣມ.  
ຕາມສົມວນຊົນກະແສຫຼັກ,  
ຊຶ່ງພະຍາຍາມຫຼຸດທອນຄວາມຮຸນແຮງຂອງອົດສະລາມສຸດໂຕ່ງໃນໂລກສະໄໝປະຈຸບັນ, ນັບແຕ່ວັນທີ 7 ຕຸລາ  
2023 ຈົນເຖິງເວລາຂຽນບົດຄວາມນີ້ໃນວັນທີ 12 ກຸມພາ 2024,  
ອົດສະລາມໄດ້ດຳເນີນການໂຈມຕີໜຶ່ງຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າຄັ້ງຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງອາເມຣິກາທົ່ວໂລກ.

ໄລຍະເວລາໜຶ່ງຮ້ອຍຫ້າສິບປີທີ່ອີດສະລາມເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ກອງທັບແຫ່ງໂຣມ  
ອັນນຳໄປສູ່ການສັງຫານກອງທັບແຫ່ງໂຣມໃນວິບັດທິກິດແລະທີສອງ  
ຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນປະຫວັດຂອງວິບັດທັສາມ,

ເພາະນັ້ນແມ່ນວິທີການປະຍຸກຕາມຄຳພະຍາກອນແບບສາມລຸ້ນດຳເນີນໄປ. ການເປົ້າແກ້ສຽງຂອງແກໜີ້ຈັດ, ຊຶ່ງເປັນການຜະນຶກຕາປະທັບຂອງໜັງແຮມສີໝືນສີຟ້າ, ຊຶ່ງເປັນເວລາທີ່ການປະສົມປະສານຂອງພຣະພາວະເຂົ້າກັບມະນຸດສະພາບເກີດຂຶ້ນ, ດັ່ງທີ່ຖືກແທນຄຳໂດຍການເຊື່ອມໄມ້ສອງທ່ອນເຂົ້າດ້ວຍກັນ, ມີຫຼັກໝາຍສາມປະການ. ປະການທຳອິດແມ່ນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດທາງຜ່າຍວິນຍານ ແລະປະການສຸດທ້າຍກໍແມ່ນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດທາງຜ່າຍວິນຍານ. ຫຼັກໝາຍກາງແມ່ນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດຕາມຕົວອັກສອນ.

ໃນປີ 2023, ການເປົ້າແກ້ເກືອບຄັ້ງທີສອງຈາກຄວາມວິບັດອັນທຶນາມ ໄດ້ຊີ້ບອກການທະວີຄວາມຮຸນແຮງຂຶ້ນຂອງສົງຄາມຂອງອິສລາມ ເມື່ອມັນເຂົ້າສູ່ໄລຍະໜັງທຶນຈະ "ເຮັດອັນຕະລາຍ" ແກ່ສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ. ໃນປັດຈຸບັນນັ້ນ, ພະຍານສອງຄົນຄື ເຂົ້າຂອງຜ່າຍຮີໂຟບລິກັນ ແລະ ເຂົ້າໂປຣແຕສະແຕນທິເທຈິງ ໄດ້ກັບຄືນມີຊື່ວິດ ແລະ ເລີ່ມຕົ້ນການປ່ຽນຜ່ານຮ່ວມກັນຂອງພວກເຂົາໄປສູ່ເຂົ້າສັນຍາລັກສຸດທ້າຍຂອງຕົນ. ສຳລັບເຂົ້າຂອງຜ່າຍຮີໂຟບລິກັນ, ມັນແມ່ນການຮວມເອົາອຳນາດໂປຣແຕສະແຕນທິຫຼັງຖອຍທັງໝົດ ເຂົ້າກັບອຳນາດຮີໂຟບລິກັນທີ່ຫຼົງຖອຍທັງໝົດ ເພື່ອສ້າງເປັນເຂົ້າອັນດຽວ ຊຶ່ງເປັນຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ. ສ່ວນເຂົ້າໂປຣແຕສະແຕນທິເທຈິງນັ້ນ, ມັນແມ່ນການຮວມພຣະພາບເຂົ້າກັບມະນຸດສະພາບ ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນຜ່ານຈາກລັກສະນະແບບ Laodicean ໄປສູ່ລັກສະນະແບບ Philadelphian ເພື່ອສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນສົງຄາມກັນຂ້າມກັບຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ. ປີ 2023 ເກີດຂຶ້ນຫຼັງຈາກປີ 2001 ຢ່າງວ່າສອງປີ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມເຊື່ອມໂຍງທາງສັນຍາລັກຂອງພຣະພາບທີ່ຮວມເຂົ້າກັບມະນຸດສະພາບ.

ປະຫວັດສາດທັງໝົດນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນຂັ້ນສູງຂອງການເຮັດ ບົດທີ 11, ຊຶ່ງເປັນຂໍ້ພະຄຳພີທີ່ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກ ແລະໄດ້ກ່ອນໃຫ້ເກີດການເພີ່ມພູນຄວາມຮຸ່ງໃນປີ 1989, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍແມ່ນ້ຳຮົດເດເຄວ. ໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງຂັ້ນນີ້, ພະລາຊະກິດສຸດທ້າຍໃນສະຖານບໍລິສຸດທິສຸດກໍໄດ້ສຳເລັດເຊັ່ນກັນ, ຊຶ່ງເປັນແສງສະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຖືກເປີດຜະນຶກໃນປີ 1798, ແລະນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍແມ່ນ້ຳອູໂລ. ຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂັ້ນສູງບັງຊີຖືກເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໃນປີ 1798, ແລະຕອນສິ້ນສຸດຂອງຂັ້ນສູງບັງຊີຖືກເວລາແຫ່ງວາລະສຸດທ້າຍໃນປີ 1989, ແລະແມ່ນ້ຳທັງສອງໄຫຼມາບັນຈົບກັນໃນປະຫວັດສາດຂອງຂັ້ນສູງ, ເໝືອນດັ່ງທີ່ແມ່ນ້ຳໂທກຣິສ ແລະ ເອີເຟຣດ (ອູໂລ ແລະ ຮົດເດເຄວ) ໄຫຼມາພົບກັນກ່ອນທີ່ຈະໄຫຼລົງສູ່ອ່າວເປີເຊຍ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ພຣະວິນຍານແຫ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ເທິງຂ້າພະເຈົ້າ;  
ເພາະວ່າພຣະເຢເຢໂຫວາໄດ້ຊົງເຈັມຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ປະກາດຂ່າວດີແກ່ຄົນອ່ອນສຸພາບ;  
ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປພັນບາດແຜຂອງຄົນທີ່ໃຈແຕກສະຫລາຍ,  
ເພື່ອປະກາດເສລີພາບແກ່ພວກທີ່ຖືກຈັບເປັນເຊື້ອ, ແລະການເປີດຄຸກແກ່ພວກທີ່ຖືກຈອງຈຳ;  
ເພື່ອປະກາດປີເດີແຫ່ງຄວາມໂປດປານຂອງພຣະເຢເຢໂຫວາ,  
ແລະວັນແຫ່ງການແກ້ໄຂຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ; ເພື່ອປອບໂຍນຄົນທັງປວງທີ່ໄສກເສົ້າ;  
ເພື່ອຈັດໄວ້ໃຫ້ແກ່ພວກທີ່ໄສກເສົ້າໃນສີ່ອິນ, ໂດຍປະທານມົງຄຸນອັນງົດງາມແທນຂີ້ຖືກ,  
ນຳມັນແຫ່ງຄວາມຊຸມພາບແທນການໄວ້ທຸກ,  
ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມແຫ່ງການສັນລະເສີນແທນຈິດວິນຍານທີ່ຫົຫຸກອົງ; ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ  
ຕົນໄມ້ແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ເປັນການບຸກຂອງພຣະເຢເຢໂຫວາ, ເພື່ອພຣະອົງຈະຮັບພຣະສິຣີ.

ແລະພວກເຂົາຈະສ້າງບ່ອນຮ້າງແກ້ງຂຶ້ນໃໝ່, ພວກເຂົາຈະຍົກຊັບນິດຕາບ່ອນທີ່ຖືກທຳລາຍແຕ່ກ່ອນ,  
ແລະພວກເຂົາຈະຟື້ນຟູເມືອງຮ້າງ, ຄົບຖ້ວນດ້ວຍນິດຕາບ່ອນທີ່ຖືກທຳລາຍມາຫຼາຍຊົ່ວຄາວຄືນ.  
ແລະຄົນຕ່າງໆດ້ວຍຈະຢືນຢູ່ແລະລ້ຽງຝູງແກ້ງຂອງພວກທ່ານ,  
ແລະບຸດຊາຍຂອງຄົນຕ່າງໆຈະເປັນຄົນໄຖນາ ແລະຄົນດູແລສວນອະງຸ່ນຂອງພວກທ່ານ.  
ແຕ່ພວກທ່ານຈະຖືກຂະໜານນາມວ່າ ປະໂລຫິດແຫ່ງພຣະຢາເວ; ມະນຸດທັງຫຼາຍຈະເອີ້ນພວກທ່ານວ່າ  
ຜູ້ປະຕິບັດພຣະລາຊການແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ; ພວກທ່ານຈະກິນຄວາມມັງຄັງຂອງບັນດາຊົນຕ່າງໆ, ແລະ  
ຈະອອດອ້າງຕົນໃນສະຫງ່າລາສີຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ. ເພາະແທນຄວາມອັບອາຍຂອງພວກທ່ານ  
ພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບສອງເທົ່າ; ແລະແທນຄວາມອັບອາຍ ພວກເຂົາຈະຊົມຊືມໃນສ່ວນແບ່ງຂອງຕົນ;  
ດັ່ງນັ້ນໃນແຜ່ນດິນຂອງພວກເຂົາ ພວກເຂົາຈະຄອບຄອງສອງເທົ່າ;  
ຄວາມຊືນບານນິລັນດອນຈະເປັນຂອງພວກເຂົາ.

ເພາະເຮົາ ຄືພຣະເຢຣ໌ໂຮວາ ຮັກຄວາມຍຸດຕິທຳ, ເຮົາກຽດຊັງການບັນສະດົມສຳລັບເຄື່ອງບູຊາເຜົາທັງໝົດ;  
ແລະ ເຮົາຈະນຳພາການງານຂອງເຂົາໃນຄວາມຈິງ, ແລະ ເຮົາຈະກະທຳພັນທະສັນຍາອັນເປັນນິດກັບເຂົາ.  
ແລະ ເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກທຳມະກາງບັນດາຄົນຕ່າງໆ, ແລະ  
ລູກຫຼານຂອງເຂົາທຳມະກາງບັນດາຊົນຊາດ: ບັນດາຜູ້ທີ່ເຫັນເຂົາຈະຍອມຮັບວ່າ  
ເຂົາແມ່ນເຊື້ອສາຍຊົງພຣະເຢຣ໌ໂຮວາໄດ້ອ້ວຍພອນ. ຂ້ານ້ອຍຈະປະຕິບັດດີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນພຣະເຢຣ໌ໂຮວາ,  
ຈົດວິນຍານຂອງຂ້ານ້ອຍຈະຊົມຊືມໃນພຣະເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ;  
ເພາະພຣະອົງໄດ້ສ້ວມໃຫ້ຂ້ານ້ອຍດ້ວຍອາພອນແຫ່ງຄວາມພົ້ນ,  
ພຣະອົງໄດ້ຄຸ້ມຂ້ານ້ອຍດ້ວຍເສື້ອຄຸ້ມແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ, ດັ່ງເຈົ້າບ່າວປະດັບຕົນເອງດ້ວຍເຄື່ອງອາພອນ,  
ແລະ ດັ່ງເຈົ້າສາວປະດັບຕົນເອງດ້ວຍອັນຍະມະນີຂອງນາງ. ເພາະດັ່ງທີ່ແຜ່ນດິນເຮັດໃຫ້ໜ້ອຍນາງອອກອາກ,  
ແລະ ດັ່ງສວນເຮັດໃຫ້ສົງຄົດຫວ່ານໄວ້ໃນນັ້ນແຕກໜຸ່ມ; ດັ່ງນັ້ນ  
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມຊອບທຳ ແລະ ການສັນລະເສີນ  
ແຕກໜຸ່ມຂຶ້ນຕາມບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງ. ເອຊາຍາ 61:1-11.